

Vi kan forvente at skulle se en række virksomheder, der så begynder at arbejde med deres prisniveau for at lokke kunderne til at blive efter kontraktens udløb. Og det er de selvfølgelig helt velkomne til, hvis det betyder forbedrede kundevilkår. Vi har noteret os, at lejelovens bestemmelser ikke vil blive berørt af ændringerne, samt at ministeren oplister nogle undtagelser. Lovændringerne rummer også nogle rimelige hensyn til erhvervsdrivende, der har større startomkostninger ved indgåelse af aftaler med kunderne, f.eks. på lejelområdet.

Der tegner sig dog nogle problematiske forbehold, som jeg har nævnt tidligere i debatten, hvad angår bagatelgrænsen, både den øvre og den nedre. Da lovforslaget skal ramme bredt, kan man udmærket forstå, at det forekommer vanskeligt at sætte grænser i top og bund, der kan være rimelige set fra alle vinkler. Imidlertid vil jeg tilslutte mig ideen om en bagatelgrænse, men den synes som sagt at være forholdsvis høj sat. Jeg tror nok, at man skal have en særdeles god indkomst og en rigtig god økonomi for på nogen måde at kunne betragte 2.000 kr. som værende en bagatel. Derfor ønsker vi en lavere grænse, og det vil vi tage op under udvalgsarbejdet.

Vender man blikket opad mod de øvre grænser, vil jeg sige, at jeg vil have den her grænse yderligere belyst, for hvis der ikke er tungtvæjende årsager, som man slet ikke kan afvise, vil vores umiddelbare holdning umiddelbart være at sige nej til dette. Vi frygter, at forbrugerne bliver stillet ringere, i takt med at kontrakten bliver dyrere, og det er det modsatte af forbrugerbeskyttelse.

Kan Socialdemokraternes nævnte forbehold imødekommes, vil vi kunne tilslutte os lovforslaget. Vi ser derfor positivt frem til udvalgsarbejdet, som vi håber kan bidrage til en bedre forbrugerbeskyttelse med klare rammer for både forbrugere og virksomheder.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Derefter er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. René Christensen.

Kl. 16:25

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Dansk Folkeparti er meget enig i formålet med lovforslaget, som er at forbedre forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med løbende kontraktforhold. Mange kontraktforhold løber jo i op til 12 måneder, og mange kontraktforhold starter

med en meget lav indgangspris med efterfølgende månedlige rater for levering af varer eller tjenesteydelser.

Vi lever i en tid, som er meget innovativ; der kommer hele tiden nye produkter og nye ydelser på markedet. Derfor er det oplagt, at forbrugerne ikke binder sig i 12 måneder ved køb af en vare eller en ydelse. En del høringsvar påpeger da også, at det er muligt i dag at få en bindingsperiode, som ikke løber i 12 måneder, men det er som oftest til en noget dyrere pris. Der er lagt op til en bagatelgrænse på 2.000 kr. Det vil sige, at der ved varer eller ydelser, der ikke overstiger en pris på 2.000 kr. totalt, kan anvendes aftaler på mere end 6 måneder. Det indebærer dog, at det fulde beløb betales inden for 14 dage efter indgåelsen af aftalen. Det er en undtagelse, som vi er enige i, da vi mener, at det er til forbrugernes fordel.

Der er mange brancher, som benytter sig af løbende kontraktforhold over for deres kunder. Og der er selvfølgelig forskellige fremgangsmetoder. Men der er også nogle brancher, der bliver ramt hårdere end andre, i hvert fald når brancherne selv skal sige det. Det er noget, vi gerne vil spørge til i forbindelse med udvalgsarbejdet, som vi selvfølgelig ser frem til. Men vi har også en tro på, at virksomhederne, markederne, kan konkurrere på de eventuelt nye vilkår.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Derefter er det ordføreren for Socialistisk Folkeparti, fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det her forslag er jo ikke lige så vidtgående, som da man ophævede stavnsbåndet, men der er ingen tvivl om, at der med de nuværende tilstande er mange forbrugere, der har følt, at der er et moderne stavnsbånd til stede; det handler om alt fra mobiltelefoni til fitnesscentre, og hvor den enkelte forbruger får fingrene i klemme.

Det lovforslag, vi behandler i dag, er et skridt på vejen til at hjælpe den enkelte forbruger ud af den her stavnsbinding. Forslaget lægger op til, at forbrugerne i fremtiden ikke kan bindes af langvarige kontrakter, men i stedet af en maksimal bindingsperiode på 6-7 måneder. Da forbrugeraftaleloven blev diskuteret i 2004, var det her også en central diskussion. Der var erhvervslivet yderst kritisk, og deres bekymring var, at uden bindingsperioder ville forbrugerne få højere priser. Det synspunkt delte hverken Forbrugerom-